

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie R.M. oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inn.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 25 lipca 2023 r. wniosku
zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 23 czerwca 2023
r., sygn. VI Ka 19/22 – w przedmiocie przekazania rozpoznania sprawy innemu
sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

Na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**w uwzględnieniu wniosku, przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju z 17 maja 2021 r., sygn. II K 357/17 R.M. został uznany za winnego popełnienia szeregu przestępstw kwalifikowanych również z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazany został na karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sędzią referentem w tej sprawie był SSR X.Y. Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego i sprawa została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Rybniku. Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy w Rybniku zwrócił się - na podstawie art. 37 k.p.k. - do Sądu Najwyższego o przekazanie rozpoznania tej apelacji innemu sądowi równorzędnemu.

We wniosku wskazano, że sędzia, który brał udział w rozpoznaniu tej sprawy w pierwszej instancji, aktualnie pełni służbę sędziowską w Sadzie Okręgowym w Rybniku i znany jest innym sędziom tego Sądu na gruncie koleżeńskim i towarzyskim i jednocześnie jest pokrzywdzonym w innej sprawie karnej, gdzie

oskarżonym jest R.M. Okoliczności te zdaniem wnioskującego Sądu mogłyby wzbudzić podejrzenie co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozpoznania tej sprawy przez sąd właściwy. Odbiór tego typu spraw w społeczeństwie wymyka się racjonalizacji i często właśnie emocje i chęć doszukiwania się „drugiego dna” prowadzą do ocen, które niepotrzebnie obciążają wymiar sprawiedliwości, co uzasadniało wystąpienie w trybie art. 37 k.p.k., również po rozważeniu stanowiska oskarżonego, który także wnioskował o przekazanie rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Dlatego wskazać należało, że odstępianie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji świadczącej, że pozostawieniu sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Taka sytuacja została ustalona w tej sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, specyficzny układ personalno – procesowy związany z tą sprawą (zawisłą w związku z wniesioną apelacją w Sądzie Okręgowym w Rybniku), w której rozpoznaniu w pierwszej instancji brał udział SSR X.Y., aktualnie pełniący służbę w Sądzie Okręgowym w Rybniku (powołany postanowieniem Prezydenta RP z [...] r.), który w innej sprawie karnej ma status pokrzywdzonego działaniem oskarżonego R.M., a nadto wykazane zostało istnienie powiązań natury koleżeńskiej i towarzyskiej tego sędziego z innymi sędziami sądu właściwego do rozpoznania tej sprawy, to realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz co do tego, że tylko przekazanie rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. W uwzględnieniu wniosku sprawę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

(J.D.)

[a]